

Posudek na diplomovou práci pana Bc. J. Královce „*Charta práv dětí v nemocnici (EACH Charter) jako nástroj posilování a ochrany etických aspektů pediatrické hospitalizace*“

Autor zvolil zajímavé téma, kterému není v tuzemské literatuře věnována příliš velká pozornost. Oceňuji, že autor postupuje myšlenkově namnoze samostatně, zpracoval poměrně obsáhlé množství sekundární literatury, cituje podle norem i zvyklostí vědecké práce a při četbě je poznat pro mě sympatické nemalé vnitřní zaujetí zvolenou tematikou.

K práci mám několik připomínek formálního i věcného rázu; začnu těmi formálními. Mám za to, že v česky psané práci by měl autor cizojazyčné názvy či slova překládat do češtiny a užívat soustavně české termíny, příliš často se však při četbě setkáváme s termíny jako „family-centred care“, „European Association for the Welfare of Children in Hospital“, „beneficence, popř. maleficence“ aj. Některé užívané termíny či slova působí z hlediska naší mateřštiny cizorodě, např. „medicinalizované společnosti“ (s. 23) aj. Některé tituly uvedené v seznamu literatury jsem nenašel v poznámkovém aparátu, např. „MACINTRE, Alasdair C. Ztráta ctnosti: k morální krizi současnosti. Praha: OIKOMENH, 2004“. Proč je autor uvádí a pracoval s nimi při psaní textu? Na některých místech chybí interpunkční znaménka, např. s. 28 na konci druhého odstavce chybí tečka za větou, totéž na s. 33 aj. Některá místa práce, ale především její závěr na mě působí tak, jako by byla dopisována v časové tísní, což se projevuje určitými formálními nedostatky (srov. např. nesrozumitelnou větu na s. 26: „problém morálního statu beneficentů Charty“).

Přejdu k věcným námitkám. Z koncepčního hlediska se mi nezdá vhodná především druhá kapitola, autor nás v ní seznamuje s problémy medicíny v sekularizované společnosti bez explicitní vazby k vlastnímu tématu práce. Čtenář neví, snad jen tuší, jak tato problematika souvisí s hospitalizací dětí. Tuto kapitolu měl autor lépe uvést (popř. úplně vypustit), aby bylo jasné, proč ji do práce zařazuje, jak souvisí s předchozím i navazujícím textem. Sám tyto vazby nenahlížím. Tentýž dojem mám při četbě některých „kazuistických vsuvek“. Proč je tam autor zařadil, co nám tím chce říci, jak přesně to souvisí s předchozím textem, to zůstává nevysvětleno. Domnívám se, že autor měl lépe a přesněji vysvětlit význam některých užívaných termínů, např. „princip autonomie“; z týchž důvodů nepůsobí příliš srozumitelně např. i text prvního odstavce na s. 26 atd. Závěr práce je podle mého mínění nedotažený, příliš stručný a neshrnuje hlavní teze práce. Práci doporučuji k obhajobě, hodnotím ji jako velmi dobrou až výbornou.

doc. D. Svoboda, Ph.D.